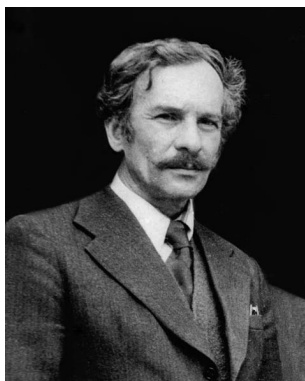

В. К. Чумаченко

Лихоносів Віктор Іванович

ЛИХОНОСОВ Віктор Іванович (Лихоносів Віктор Іванович; 30. 04. 1936, ст. Топки, нині Кемеров. обл., РФ) – російський письменник, публіцист. Член СП РФ (1966). Літ. премії ім. Я. Кухаренка, ім. М. Шолохова (обидві – 1995), міжнар. премії «Ясна Поляна» ім. Л. Толстого (2003) та форуму слов'ян. мистецтв «Золотий витязь» (2010). Батько загинув під час звільнення Запоріжжя. Мати (її предки переселені поміщиком із Чернігівщини на вільні воронез. землі) зберегла й передала сину муз.-пісенне укр. начало, що пізніше дозволило йому, сибіряку, органічно злитися зі стихією нац. культури козац. Кубані, стати її яскравим виразником і охоронцем. Закін. Краснодар. пед. інститут (РФ, 1961). Учителював. За визначенням О. Твардовського, Л. – найбільш яскравий продовжувач бунін. стильової традиції у сучас. рос. літ-рі. Сам письменник відзначив вплив на творче становлення й творчість прози А. Чехова, А. Платонова, К. Паустовського, М. Шолохова. Перше оповідання «Брянские» надрук. у ж. «Новый мир» (1963, № 11). Автор зб. оповідань «Вечера» (Москва, 1966), «Что-то будет» (Новосибирск, 1966). Ранні повісті та оповідання увійшли до зб. «Голоса в тишине: Повести и рассказы» (Москва, 1967), «На долгую память: Повести» (Москва, 1969; укр. перекл. – К., 1980), «Чалдонки: Повести» (Новосибирск, 1969), «Счастливые мгновения: Повести и рассказы» (Краснодар, 1971). Роздуми про долю рос. культури, сучасне ставлення до вітчизн. історії, етику письменника, процес духов. самовизначення молоді відображено у повісті «Люблю тебя светло», зб. повістей та оповідань «Осень в Тамани» (обидві – 1971), «Чистые глаза», «Элегия» (обидві – 1973) «Родные» (1980; 1997; усі – Москва). Роман «Когда же мы встретимся?» (Москва, 1978) – про становлення твор. індивідуальності. У романі-спогаді «Ненаписанные воспоминания. Наш маленький Париж» (Москва, 1987; Державна премія РРФСР ім. М. Горького, 1988; укр. перекл. – К., 1990)

автор сторінки чергує з уривками зі щоденника бувалого козака, повідомленнями про смерть, документами, маніфестами, листами, замітками, віршами, газет. оголошеннями й плітками, що дозволило передати неповтор. рух часу та відтворити образ кубан. козацтва, яке прийшло з укр. сіл і досі має родимі плями втраченої прабатьківщини. Герої письменника – мандрівники, яких несе вдаль туга за красою. У романі переплетено природу, кохання та шаленство незбагненності життя. Автор літ.-крит. статей та есе (зб. «Волшебные дни», Краснодар, 1988). Гол. ред. літ.-істор. ж. «Родная Кубань» (Краснодар, від 1998). Окремі твори Л. перекладено румун., угор., болгар., нім., чес., словац., франц., англ. мовами. Деякі його твори укр. мовою переклали О. Зарва, В. Бурбан.

Основні твори

Избранные произведения. Т. 1–2. Москва, 1984; Время зажигать светильники: Повести, рассказы, эссе. Москва, 1991; Избранное. Москва, 1993; Записки перед сном: Повести, рассказы, эссе. Москва, 1993; Тоска-кручина: Повести, очерки, эссе. Краснодар, 1996.

Рекомендована література

1. Виктор Иванович Лихоносов: Библиогр. указ. 1996;
2. Тихий свет Виктора Лихоносова. 2006 (обидві – Краснодар).

Покликання на статтю:

Лихоносов Віктор Іванович / В. К. Чумаченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55321>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).